

॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ तस्य ते प्रतिमो आगतं आचक्षत कथयन् ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ आख्यायिका तात्पर्यमाह भृगोरिति ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ श्रुतिः तदुगात्समदमेतेन वेगुत्स
कृत्तो नमो गास्ते राजन्मल्लैः शतसहस्रशः ॥ अपतन् रुधिराद्रौ गानिकृत्ता इव किंरुकाः ॥ ४३ ॥ हतेषु तेषु सर्वेषु वीतहव्यः स तेष्वथा ॥ प्राद्वन्नगरं हित्वा भृ
गोराश्रममप्युत ॥ ४४ ॥ ययौ भृगुं च शरणं वीतहव्यो नराधिपः ॥ अभयं च ददौ तस्मै राज्ञे राजन् भृगुस्तदा ॥ ४५ ॥ अथानुपदमेवाभ्युतत्रागच्छत्यतर्दनः ॥ स
प्राप्य चाश्रमं पदं दिवोदासात्मजो ब्रवीत् ॥ ४६ ॥ भो भो के त्राश्रमे संति भृगोः शिष्या महात्मनः ॥ द्रष्टुमिच्छे मुनिमहं तस्या च सतमामिति ॥ ४७ ॥ स ते वि
दित्वा तु भृगुर्निश्चक्रामाश्रमास्तदा ॥ पूजयामास च ततो विधिनानृपसत्तमं ॥ ४८ ॥ उवाच चैनं राजेन्द्र किं कार्यं ब्रूहि पार्थिव ॥ स चोवाच नृपस्तस्मै यदाग
मनकारणं ॥ ४९ ॥ राजोवाच अयं ब्रम्हन्ति तो राजा वीतहव्यो विसर्ज्यतां ॥ तस्य पुत्रैर्हि मे कृत्स्नो ब्रम्हन्वंशः प्रणाशितः ॥ ५० ॥ उत्सादितश्च विषयः
काशीनारत्नसंचयः ॥ एतस्य वीर्यदृप्तस्य हते पुत्रशतं मया ॥ ५१ ॥ अस्येदानीं वधादद्य भविष्याम्यनृणः पितुः ॥ तमुवाच कृपाविष्टो भृगुर्धर्मभृतां वरः
नेहास्ति क्षत्रियः काश्चित्सर्वे हि मे द्विजातयः ॥ एतत्तु वचनं श्रुत्वा भृगोस्तथ्यं प्रतर्दनः ॥ ५३ ॥ पादाबुपस्पृश्य राजैः प्रहृष्टो वाक्यमब्रवीत् ॥ एवमप्यस्मिभ
गवन्कृतकृत्यो न संशयः ॥ ५४ ॥ य एष राजा वीर्येण स्वजातित्याजितो मया ॥ अनुजानीहि मां ब्रम्हन्ध्यायस्व च शिवे नमो ॥ ५५ ॥ त्याजितो हि मया जातिमे
व राजा भृगूदह ॥ ततस्तेनाभ्यनुज्ञातो ययौ राजा प्रतर्दनः ॥ ५६ ॥ यथागतं महाराजमुत्क्राविषमिवोरगः ॥ भृगोर्वचनमात्रेण स च ब्रम्हर्षितांगतः ॥ ५७
वीतहव्यो महाराज ब्रम्हवादित्वमेव च ॥ तस्य गृत्समदः पुत्रो रूपायेंद्र इवापरः ॥ ५८ ॥ शक्रस्त्वमितियोदैत्यैर्निगृहीतः किलाभवत् ॥ क्रुवे देवर्तते चा
ग्राश्रुतिर्यस्य महात्मनः ॥ ५९ ॥ यत्र गृत्समदो राजन् ब्रम्हणैः समहीयते ॥ स ब्रम्हचारी विप्रर्षिः श्रीमाच गृत्समदो भवत् ॥ ६० ॥ पुत्रो गृत्समदस्यापि रु
चेता अभवद्विजः ॥ वर्चाः स तेजसः पुत्रो विहव्यस्तस्य चात्मजः ॥ ६१ ॥ विहव्यस्तु पुत्रस्तु वितत्यस्तस्य चात्मजः ॥ वितत्यस्तस्य सतः सत्यः संतः सत्यस्य चा
त्मजः ॥ ६२ ॥ श्रवास्तस्य सतश्चर्यिः श्रवसश्चाभवत्तमः ॥ तमसश्च प्रकाशो भूतनयो द्विजसत्तमः ॥ ६३ ॥ प्रकाशस्य वार्गाद्रो बभूव जनयतां वरः ॥ ६४ ॥ तस्यात्म
जश्च प्रमितिर्वेदवेदांगपारगः ॥ घृताच्यो तस्य पुत्रस्तुरुनीमोदपद्यत ॥ ६५ ॥ प्रमदरायो तुरुरोः पुत्रः समुदपद्यत ॥ शक्रकोनामविप्रर्षिर्यस्य पुत्रोऽथ शौनकः ॥ ६५